

התמונה, אולם השופט שאל אותו: "לפי איזה סעיף?" תשובת הסניגור: "עד פי סמכותו להכטיח משפט הוגן, השופט דחה בקשה זו. כשניגש הצלם לצלם את הסניגור עצמו, איים הלה שיגיש נגדו תביעה על סך 50,000 ל"י. הצלם צילמו כשעמד לרשום את שמו.

באולם בית המשפט, לפני התחלת החקירה המוקדמת נגד שדושת עיצורי הפצצה במשרד החינוך. רוב פרשן שקפץ ממקומו (תמונה מימין) ניסה למנוע בעד צלם "העולם הזה" לצלמו עורך-דין אבשלום דוי, סניגורו, ביקש מהשופט אבן-טוב למנוע את פרסומה של

כמות שהוא, לחזור לקיבוצו. הסביר השבוע יריד אישי של אבריאל עוד מימי ההנהגה: "מנוחה של כמה חודשים בקבוץ לא תויק לאהוד. הוא בטוח שיחזרו לקראו לו לתפקיד בזמן הקרוב ביותר." אולם כמה ממתנגדיו המושבעים של אבן ריאל הבטיחו לדאוג לכך שלא תהיה זו חופשה זמנית בלבד. אמר אחד מהם, קצת בציניות: "גם לנהוג בטרקטור הוא תפקיד לאומי."

מקומו של שילוח נמסר לאיש שיוחזר מא" מריקה: גרעון רפאל, איש מפא"י, אחיו של מנהיג הפועל המזרחי. כמו אבריאל בא גם רפאל מאוסטריה, וכמו אבריאל היה איש קבוץ (משק הזרע).

איש אחד שהדבר לא ימצא חן בעיניו: איסר הלפרין (העולם הזה 809). יורשו של איסר בארי, שחשב לרשת גם את ראובן שילוח.

רת מאמרים על ארגונו המחדש של האוצר. סידרה זו, שנכתבה כנראה בהשראתו הישיר רה של אבריאל עצמו, נועדה להוכיח לצבור את אי-יעילותם של המנהלים הקודמים של האוצר: דוד ("דולק") הרוביץ וד"ר קורט פנדלוסון. מאמרים אלה עוררו רוגז רב בחוגי האוצר. הרוגז הגיע גם עד לפטרונו של אבריאל, ראש הממשלה. מסע העתונות לא נסתיים בזה; באחד מימי השבוע שעבר נתפרסמה רשימה בידועות אחרונות שהכ" תירה את אבריאל בתואר "היצמן של הדור הצעיר".

הצופר שיתוף פעולה. אולם אהדה בור לטת זו, לא הועילה בהרבה לאבריאל. בסופו של דבר הציץ לו בן ג'יי. למלא את מקומו של ראובן שילוח.

אבריאל, בעל ותק רב ונסיון סרב לקבל את המינוי. המקורבים אליו הס-

התשובה: "הודעו למשרדכם כבר לפני כחודשיים כי מצדנו אין כל התנגדות לביצוע ההעברה בכל זמן שהוא." אולם הידיעות על ההכנות הקדחתניות הסתנו ממשרד החוץ אף לחוגי השגרירות והזרות. מכאן הועברה הידיעה להשיגסון. אם כי לא נודע על כל פניה רשמית לישראל בענין זה, הרי לפתע נאמר לכמה פקידים במשרד החוץ, שלא רצו לעבור לירושלים, והתכוונו לחפש עבודה אחרת, כי אינם חייבים להזדרז, מסרה להם לשכת ההעברה: "הבעיה אינה עד כדי כך אקטואלית."

מנגנון אוהדי אהוד

אם במדינות אחרות בעולם הגדול היתה משרה משלתית נצחית כמעט, ובייחוד זו של פקיד גבוה, השבוע ניתנה הוכחה חותכת כי במדינת ישראל אין מובטח אפילו מעמדו

חוגו העקר על בן ג'יי. בשאלת הדגל והי המנון, שגרמה לפרוקה הזמני של הקואליציה עם הצ"כ, החליט להוכיח גם לדוד הכהן כי לא יכנע ללחצו, וכי "המפלגה מעל לכל." אמר עסקן מפא"י ידוע: "חייבים חברינו בכנסת ואנשינו בממשלה להבין כי אחרי הכל מנגנון המפלגה הוא הניצג הישיר של הכוח כלפיהם ועליהם לציית להוראותיו..." היתה זו תפישה מדינית מהפכנית במקצה, ובמידה רבה, בלתי מדויקת. בשלב זה הודיע שרת למרכז המפלגה, כי יש לחסל את המשא ומתן מיד, היות וממשלת בורמה דורשת להסדר סופית את ענין חילופי הנציגויות. שרת תבע מהם לא לגרום לשיבוש יחסים דיפלומטיים בגלל מי קוח מפלגתי-פנימי.

לאחר הסברה טלפונית של ראש הממשלה, נכנעה מפא"י, קבלה את דרישותיו של דוד הכהן למינוי אחד מאנשיו במקומו. אמר אותו עסקן מפא"י: "אנו לא נכנענו ללחץ. פשוט נאמנותנו למדינה עומדת מעל לכל!"

המשק על גלגלים

טען מנהל טולג בונה, דוד הכהן, בדברו על בית החרושת אליאנס, חדרה, המיצר צמיגים והנמצא בפעולת חלקית של המפעל ההסתדרותי: הפיקוח הממשלתי מקפח אוי תנוי. אנו דורשים מסחר חופשי. טענו לעומתו נציגי היוזמה הפרטית, בעלי מפעל הצמיגים ג'ורג' טיארט: אנו בעד המשכת הפיקוח. ביטול הפיקוח יקפח איתנו. מוסיפים אנשי ג'ורג' לטעון: שר האוצר המנוח, אליעזר קפלן, הבטיח להם את השוק הפנימי. כושר תפוקתם הוא 2700 טונה צמיגים לשנה, כלומר השוק הפנימי כולו. דעתם אין מקום למפעל שני דומה בארץ, דורשים מן הממשלה שתדאג להפצת הור צרתם בלבד בישראל.

בית החרושת אליאנס הוקם לאחר ג'ורג' טיארט. אולם בעליו טוענים שגם להם ניתנו הבטחות ובגלל אין להעניק מונופול על השיק המקומי.

מה יאמרו באמריקה? הממשלה נסתה לימצא פשרה, החליטה להקציב לג'ורג' טיארט 60% מהדריכונים הדרושים ליבוא חמ"י רי גלם ליצור צמיגים, בעוד שלאליאנס הק" ציבה 40%. אולם שני הצדדים אינם מרוצים, כיוון שבית החרושת רוצה לעבוד במלוא יכולתו. זאת הסיבה שבגללה דורש המפעל ההסתדרותי התחרות חופשית.

חסידי התחרות החופשית אינם מאמינים בה הפעם. טוענים הם: בקואופרטיב ננו, הקונה פצמיגים עבור חברות התחרות וההובלה, לא יתחשבו בתנאי השוק, יזמינו רק צמיגי אליאנס, כיוון שהם שותפים בחברה. הממשלה אינה עומדת לבטל את הפיקוח לפי שעה. בינתיים מאיימת ג'ורג' טיארט ללכת בדרכי בית החרושת פיליפס ולפרק (המשך בעמוד 10)

חשודי הקנאים בפתח בית-המשפט טעות מצערת - את מי?

בירו את הסרוב בעובדה כי היהסטים בין אבריאל ושר החוץ לא היו מאפשרים לו למלא כראוי תפקיד זה.

מאחר שאבריאל היה חבר קיבוץ * ועדיין הינו חבר, לא היה כל צורך לדאוג לעתידו. הוא כבר החזיר למשק את משפחתו. כי, בניגוד לפקידים גבוהים אחרים שהסתלקו מתפקידיהם הממשלתיים, לא חיפש אבריאל משרה במסדות הצי לאומיים (אליעזר, מקור רות, שוהם), הראה נכונות לקבל את המצב

* נאות מרדכי, הקיבוץ הבלתי-מפלגתי היחיד בארץ כזוה.

של פקיד ממשלתי גבוה ביותר, מוכשר ואהוד על מנהליו. אם היה במדינה פקיד ממשלתי שקשריו עם הממשלה נראו כנצחיים, היה זה אהוד אבריאל, איש-מנגנון ותוק של ההנהגה, ציר ישראל בצ'כוסלובקיה ובהונגריה, מנהל מש"רד ראש הממשלה ולאחרונה מנהל משרד האוצר. בתפקידו האחרון לא היה אבריאל מוצלח ביותר, לכל הדעות. בן ג'יי. הציע לשר החוץ משה שרת לקבלו בחזרה למשרדו. שרת סרב לעבוד שוב עם אבריאל. כשהרגיש אבריאל שהקרקע נשמטת מתחת לרגליו, החלה להתפרסם בהארץ סיד-

ממשלה הקצב אשתנה

בעת ביקורו של ג'ון פוסטר דאלס בישראל (העולם הזה 813), אמר לשר החוץ שרת, בשאלת העברת משרד החוץ לירושלים: "למען השם, אל תעשו זאת כל עוד אני כאן!"

משרד החוץ הבין את הדברים כלשונום, וכיוון שבלאו הכי לא היה מוכן עדיין להר עברה, מילא אחר בקשתו של שר החוץ האמריקאי. אולם משעזב דאלס, היה ברור למשרד החוץ כי לאחר שדאלס ימסור דין ותשובה לנשיא אייזנהואר, יגבש את דעותיו בעניני המרחב ויתעצץ עם עוזריו - יפתח מיקוח רציני על בעיות טריטוריאליות שונות. בכל ארצות המרחב דרוש המדינות הער"בית מדאלס להשפיע על ישראל לחזור לג' בולות תכנית החלוקה של 1947. כמה מדינות דרשו גם את הגשמת תכנית בינאום ירושלים. נראה שהיתה לדרישה זו השפעה מסוימת, כי בנאומו ברדיו האמריקאי, בסוף השבוע בשלטון הישראלי הרשמי על השטחים שנכ"שעבר, ציין דאלס את ביקורו ב"שטחים ה"נמצאים בפקוח ישראל". היתה זאת אי-הכרה בשלטון הישראלי הרשמי על השטחים שנכ"שבו במלחמה.

מנגנון קם לתחיה. מצב זה גרם לכך שלפתע החלו לזוז במהירות מפתיעה לגלגלי המנגנון של משרד-החוץ, שדגר כבר חודשים רבים על עניין ההעברה לירושלים. פקידים ופקידות נשאלו על נכונותם לעבור לביתה בהקדם האפשרי, מנגנון הלשכה המטפלת בהעברה מבחינה אדמיניסטרטיבית הוגדל. משפנה בשבוע שעבר פקיד גבוה במשרד החוץ ללשכת הקריה בירושלים, הגוף המטפל בביצוע בנין הקריה, ושאל באיזה שלב נמי צאת הבניה, ביקש לזרוז, גדהם לקבל את